

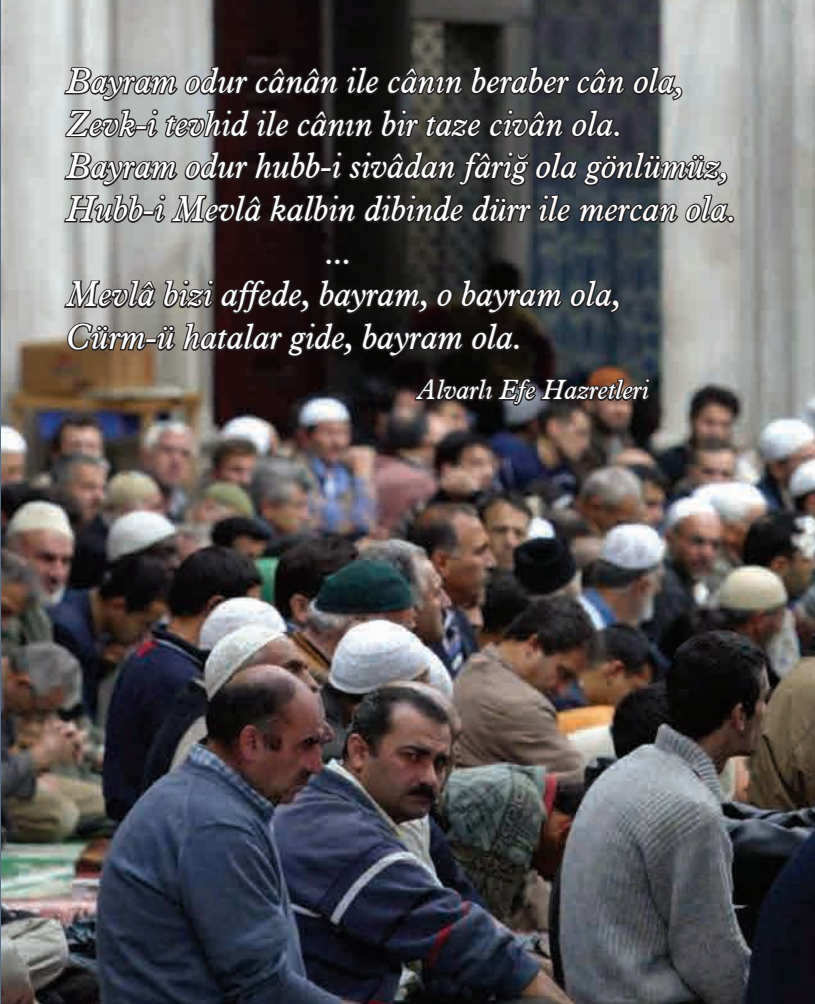
Bayram, o bayram ola...

*Bayram odur cânân ile cânın beraber cân ola,
Zevk-i tevhid ile cânın bir taze civân ola.
Bayram odur hubb-i sivâdan fârîğ ola gönlimüz,
Hubb-i Mevlâ kalbin dibinde dürr ile mercan ola.*

...

*Mevlâ bizi affede, bayram, o bayram ola,
Cürm-ü hatalar gide, bayram ola.*

Alvarlı Efe Hazretleri

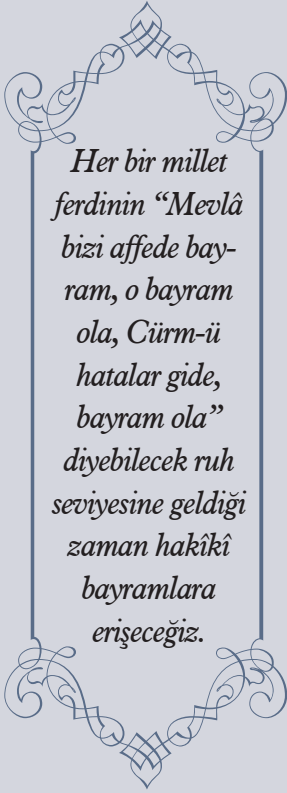

Peygamber Efendimiz (s.a.s.) bayramı; “yeme, içme ve Allah’ı zikir günleri” olarak tarif etmiştir. (Ebu Davud, Savm, 49; Tirmizi, Savm, 59)

Bayramın yeme içme günü olması; tabii ki helâl dairesinde olması ile sınırlıdır. Oruç tutmak bayram günlerinde haramdır. Efendimiz (s.a.s.) bayram günlerinin yeme içme günleri olduğunu, fiilî olarak bizzat tedbir alarak göstermiştir.

Bayram günlerinde eğlence ve sevince, meşru olması koşuluyla cevaz verilmiştir. Efendimiz (s.a.s) bayramın dînî yönünü açıklamış; bir hadiste bayrama önce namaz kılarak başlanması gerektiğini, bir diğerinde de bayramın zikir günleri olduğunu belirtmiştir. Bazı âlimler; bayramda sevinci dışa vurmanın dinin şeâirinden (umumun hissedâr olduğu iş, alâmet, husus ve alâmetler..) olduğunu belirtmişlerdir. Fakat şunu da unutmamak gerekir ki; İslam’ın eğlencede bile öngördüğü bir maslahat esprisi vardır. İslam boş geçen zamanı kabul etmemiştir. Fakat bu; istirahatı reddeder manasına da gelmez. Tabii ki istirahat etmek ve dinlenmek sadece eğlenmek ile de olmayabilir.

Her bir millet ferdinin "Mevlâ bizi affede bayram, o bayram ola, Cürm-ü hatalar gide, bayram ola" diyebilecek ruh seviyesine geldiği zaman hakikî bayramlara erişeceğiz.

Bayramlara önceden hazırlanılması, gusledilmesi, güzel kokular sürülmesi, ihtiyaç sahiplerinin bayrama sevinçli girmelerini temin için fitrenin namazdan önce verilmesi ve namaza giderken tekbir getirilmesi menduptur. Bu güzel günlerde güzel davranışlarda bulunmak gerekir. Dost kazanmak, olan dostları ve kırgın olduğumuz kişileri ziyaret etmek, anne-baba ve akrabalarımızı ziyaret veya aramak suretiyle hayır duasını almak, kimsenin ziyaretine gitmediğini düşündüğümüz kişilerin yanına giderek onların gönlünü almak, hayır kurumlarına yardım etmek, Allah'ı zikir etmek; bayramda yapılabilecek en iyi şeyler arasındadır.

Hakiki bayramı en geniş manasıyla anlayıp değerlendirmek, kanaatimize göre en uygun bayram telâkkisidir: Şahsî hayatımız adına; dünyamızın hizmet ve huzur içerisinde geçmesi, âhiretimizin de bunun bir sonucu olarak ma'mûr olması; aile ve millet hayatımız adına da; aile küçük bir millet olduğundan, milletin salâhı için her bir millet ferdinin kendi hanesini ıslâha çalışması, bizim gerçek bayramımız olacaktır. Devletimiz adına; dünya çapında, ülkeler muvâzenesindeki yerini alabilmemiz de bizim için büyük bir bayram olacaktır. Neslimiz adına da; yeni nesil, aşk, vecd

ve ruh insanı olarak yetiştirildiği, sorumluluklarının farkına vardığı, şuurlu bir şekilde düşünmeye başladığı ve bizim de ufukta böyle bir gençliği gördüğümüz zaman; bu bizim en büyük bayramımız olacaktır. Her bir millet ferdinin “Mevlâ bizi affede bayram, o bayram ola, Cürm-ü hatalar gide, bayram ola” diyebilecek ruh seviyesine geldiği zaman hakîkî bayramlara erişeceğiz. Aksi taktirde Dünya'nın dört bir tarafında din kardeşlerimize revâ görülen davranışlar mevzu bahirken, değil bayram yapmak; Efendimiz'in (salallahu aleyhi ve sellem) ifadeleri içerisinde; bir cesedin uzuvları gibi olması gereken müminlerin, sabahlara kadar uykusuz kalarak ve hummaya tutulmuşçasına diğer mümin kardeşleri için dua edip, sızlamaları gerekmektedir. Tabii ki bu da bütün müslümanların bu hakikatleri kendine kıyas etmesi ile mümkün olabilecektir.